

Sygn. akt V KZ 39/14

POSTANOWIENIE

Dnia 25 listopada 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie z wniosku **M. K.**

o wznowienie postępowania

w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w K.

z dnia 7 listopada 2011 r., sygn. akt V Ka [...]

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu, w dniu 25 listopada 2014 r.

zażalenia skazanego na zarządzenie upoważnionego sędziego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 25 września 2014 r. o odmowie przyjęcia

wniosku o wznowienie postępowania, sygn. II AKo [...]

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 545 §1 k.p.k. i w zw. z art. 530 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem upoważniony sędzia II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...] odmówił przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania, wskazując, iż wnioskodawca wezwany do uzupełnienia braku formalnego złożonego przez siebie wniosku o wznowienie postępowania, polegającego na sporządzeniu i podpisaniu wniosku o wznowienie postępowania przez adwokata, braku tego nie uzupełnił.

Zażalenie na to zarządzenie wniósł skazany, domagając się uchylenia zarządzenia i wskazując na to, iż jego wniosek o wznowienie jest zasadny.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie jest niezasadne. Wniosek o wznowienie postępowania jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, którego procesowa skuteczność jest obwarowana koniecznością spełnienia określonych wymogów formalnych, w tym sporządzeniem i podpisaniem takiego wniosku przez adwokata. Wymóg ten jest spowodowany koniecznością zbadania istnienia szczególnych podstaw do wznowienia takiego prawomocnego postępowania (art. 540 k.p.k. i nast.), a zatem tego, aby istnienie tych przesłanek było przedmiotem oceny osoby o odpowiednich kwalifikacjach prawniczych. Skazany skorzystał z możliwości pomocy adwokata wyznaczonego z urzędu, a ten – nie będąc związany stanowiskiem skazanego, ale tylko i wyłącznie oceną istnienia podstaw do wznowienia postępowania – sporządził opinię co do braku podstaw do wznowienia postępowania. W sytuacji, gdy wyznaczony wcześniej obrońca nie do znalazł podstaw do złożenia wniosku o wznowienie postępowania, to skazany wyczerpał przysługujące mu prawo do skorzystania z pomocy obrońcy w sytuacji określonej w art. 78 k.p.k. i nie może wnioskować o przyznanie innego obrońcy tylko w tym celu, aby spełnił jego oczekiwania. Zasadnie więc wezwano skazanego do uzupełnienia braku formalnego sporządzonego przez niego własnoręcznie wniosku o wznowienie (k. 30), a skoro w określonym terminie brak ten nie został uzupełniony (k. 37), to konieczne stało się wydanie zaskarżonego zarządzenia, które jest zgodne z prawem.

Z tych powodów należało orzec jak w postanowieniu.

[aw]